

DE DROMEN VAN MADU

(Prent 1)

Madu is 7 jaar. Hij woont in Caïro. Dat is de hoofdstad van Egypte.

(Prent 2)

Caïro is een drukke stad, met veel verkeer! Daarom houdt hij ook zoveel van de Nijl, de rivier die door de stad stroomt en zorgt voor wat rust en koelte. Ook de piramides aan de rand van de stad vindt hij prachtig. Hier is het ook vaak erg druk!

(Prent 3)

Madu gaat naar school in het centrum van Caïro. Op school leert Madu rekenen, taal, knutselen, over zijn land en over andere landen dan Egypte. Maar het liefst leest hij boeken. Door verhalen te lezen kan hij altijd fijn wegdromen... Later wil Madu piloot worden. Hier droomt hij vaak van, zowel 's nachts in zijn bed als overdag! Wanneer hij met papa de stad ingaat, blijven ze vaak even hangen op het Tahrirplein. Dit is zo groot dat Madu kan rondrennen en spelen! Hij beeldt zich helemaal in dat hij een piloot is, hoog in de lucht, en over de stad zoeft.

(Prent 4)

Madu gaat vandaag met papa naar school! Papa staat al aan de deur. Hij blijft even stil staan en zwijgt. Daarna vertelt hij aan Madu dat hij vandaag niet mee kan gaan. Er komen duizenden mensen samen op het Tahrirplein. Er zal geen plaats zijn om te spelen. Papa vertrekt voor Madu kan antwoorden. Hij is kwaad op papa en al mopperend gaat hij naar mama. Mama begrijpt dat Madu het niet leuk vindt. Ze vertelt dat mensen gaan protesteren. Dat betekent dat ze laten zien dat ze niet akkoord gaan. Madu begrijpt het niet, waarom gaan ze niet akkoord? Waarom komen ze op straat? Hij nestelt zich in de zetel naast mama en luistert verder wat ze te vertellen heeft.

(Prent 5)

De mensen op het plein zijn boos. Zij zijn boos op president Morsi, dat is de baas van het land. De president wil nieuwe wetten maken, waardoor er minder mag in het land. Het volk is dan niet meer zo vrij om te doen wat ze willen, en dat vinden de mensen op het plein niet fijn. Ze vinden Morsi geen goeie leider. Ze gaan niet akkoord met hem.

(Prent 6)

In juli 2013 werd beslist dat Morsi geen president meer mocht zijn. Veel mensen waren blij en vierden feest.

(Prent 7)

Maar niet iedereen is blij: in Egypte zijn er ook mensen die wilden dat president Morsi zou blijven. Zij waren wel tevreden over hem. De president luisterde wel naar hen. Zij zijn boos dat Morsi nu geen president meer is. Mama vertelt Madu dat het nu wel lijkt alsof iedereen protesteert in de straten van de stad: mensen die voor de president zijn, en mensen die tegen de president zijn. Deze mensen zijn boos op elkaar, en er vallen soms gewonden. Het is ook al gebeurd dat er vele doden vielen!

(Prent 8)

Madu begrijpt nu wel dat hij van papa niet mee mocht naar het grote plein. Tussen zoveel mensen die boos zijn op elkaar zou hij toch maar schrik hebben! Maar Madu heeft nog een heleboel vragen... Hij vraagt zich af of hij morgen wel naar school zal kunnen wandelen, over het grote plein. Hij is benieuwd of de andere kinderen ook niet buiten mochten spelen vandaag. En natuurlijk is hij bezorgd over papa! Eigenlijk vindt Madu het wel raar dat grote mensen ruzie maken. Hij wil aan de juf en de andere kinderen vertellen wat zijn mama hem vertelde. Misschien kunnen ze wel oplossingen bedenken samen. Maar nu ligt Madu tegen mama aan, hij valt stilletjes in slaap, en droomt, over een nieuwe dag op school...